

S T E N O G R A M

XXVII uroczystej SESJI ***RADY MIASTA KRAKOWA***

VI KADENCJI

odbytej w dniu
13 października 2011 r.

XXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA
13 października 2011 r.

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Otwieram XXVII uroczystą Sesję Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa zwołaną dla wręczenia Srebrnego Medalu Cracoviae Merenti Krakowskiemu Pogotowiu Ratunkowemu. W imieniu Radnych i swoim własnym jeszcze raz serdecznie witam naszych dostojnych gości. Witam także nowowybranych Posłów i Senatorów, którzy zaszczycili nas swoją obecnością.

Szanowni Państwo!

Pokazywane tu były różne fotografie. Ja pamiętam fotografię Ignacego Kriegera, którą zobaczyłem kiedyś przeglądając znany album Kraków wczoraj i dziś. Wykonał ją prawdopodobnie tuż po powołaniu do życia Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego w 1891 roku, w drugiej tego typu instytucji w Europie. Na zdjęciu widać akcję ratunkową, w centrum stoi konna karetka, pielęgniarze w melonikach udzielają pomocy rannemu, na wozie leży obandażowany mężczyzna. Z fotografii bije godność i duma. Nawet ranny z opatrunkiem na głowie wygląda bardzo dostojnie. Trudno się dziwić, prawdopodobnie wszyscy bohaterowie zdjęcia mają świadomość, że zostali wykorzystani do udokumentowania niezwykle ważnego wydarzenia o historycznym znaczeniu. Nawet jeśli ta sytuacja została wyreżyserowana to dziś dzięki autorowi i jego modelom możemy zrozumieć jak bardzo rozwinęły się przez ostatnie 120 lat techniki ratownicze i jak ważną instytucją jest dla nas Pogotowie Ratunkowe. W czasie prac nad uchwałą o przyznaniu Krakowskiemu Pogotowiu Ratunkowemu Srebrnego Medalu Cracoviae Merenti starano się oddać istotę pracy tej niezwykle ważnej instytucji. Pozwolę sobie zacytować fragment uzasadnienia do projektu tej uchwały. Na przestrzeni 120-letniej historii Pogotowia Ratunkowego od Ochotniczego do Zawodowego w jego działaniach uczestniczyło wielu wspaniałych ludzi z oddaniem ratujących życie i niosących pomoc medyczną wszystkim potrzebującym na terenie naszego miasta. Przez swoją działalność Pogotowie realizuje humanitarne wartości idei ratownictwa Nie można także zapomnieć o zabezpieczaniu medycznych i ważnych dla miasta uroczystości, w tym wszystkich wizyt Ojca Świętego Jana Pawła II i Benedykta XVI. Rocznie zespoły ratownictwa, które to tworzą wysokiej klasy lekarze specjaliści medycyny ratunkowej, pielęgniarki oraz ratownicy medyczni udzielają pomocy dziesiątkom tysięcy ludzi, z oddaniem ratują życie, zdobywają nowe kwalifikacje, nieustannie zdobywają wiedzę i podnoszą swoje kompetencje. Dziś żadne cywilizowane miasto na świecie nie mogłoby poprawnie funkcjonować bez sprawnych służb ratunkowych. Kraków ma to szczęście, że 120 lat historii Pogotowia to nie tylko okazja do zorganizowania przyjemnych uroczystości, ale także ogromna ilość doświadczeń dzięki, którym nasze służby ratownicze należą do najlepszych w Polsce. Przypadł mi dziś zaszczytny obowiązek złożenia podwójnych podziękowań na ręce Pani Dyrektor Małgorzaty Popławskiej – Dyrektor Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego. Dziękuję za bardzo ważną współpracę z Radą Miasta Krakowa i Magistratem przy uzgadnianiu działań zmierzających do poprawy bezpieczeństwa w mieście. Mamy nadzieję, że w najbliższych latach będzie się rozwijać równie pomyślnie i dynamicznie jak dotąd. Przede wszystkim jednak pragnę podziękować w imieniu wszystkich obywateli naszego miasta, którzy kiedykolwiek skorzystali z pomocy tej instytucji. Ludzkie życie i zdrowie są najwyższymi wartościami. 120 lat działalności Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego dowodzi, że ten postulat nie jest tylko pustym frazesem, lecz wartością, na której zbudowano świetność naszego miasta. Bardzo proszę Pana Prezydenta Miasta Krakowa o wygłoszenie laudacji na cześć Pogotowia.

Prezydent Miasta Krakowa – p. J. Majchrowski

Panie Przewodniczący! Wysoka Rado! Wielce Szanowni Państwo!

120-lecie Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego to bardzo ważny jubileusz dla nas Krakowian, ale i dla całej Polski. Poszczycić się możemy jednym z najstarszych systemów

XXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA
13 października 2011 r.

ratownictwa medycznego w Europie. Pierwsze w kraju, drugie po wiedeńskim na całym kontynencie, słowa te wielokrotnie już powtarzane podczas jubileuszu Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego, przywołujemy z radością raz jeszcze. Dumni, że nasze miasto jest pierwszym polskim i europejskim pionierem zorganizowanego ratownictwa medycznego, ale przede wszystkim pełni najwyższego szacunku dla wszystkich, którzy tworzyli Krakowskie Pogotowie Ratunkowe, dbali o jego rozwój, o to, by nieprzerwanie także w czasie wojny, wypełniało swoją misję najpierw jako organizacja społeczna, potem jako jednostka publiczna. Dzisiejsza ceremonia i Medal Cracoviae Merenti dla Pogotowia Ratunkowego Królewskiego Miasta to niezbędne wręcz dopełnienie obchodzonego dziś uroczystości święta wszystkich polskich ratowników, wszystkich jednostek ratownictwa medycznego w Polsce, konieczne dla należytego uhonorowania wiodącej w tym systemie zasłużonej instytucji i dla podkreślenia zasług inicjatorów jej powstania, lekarzy, wolontariuszy, filantropów dzięki, którym 6 czerwca 1891 roku wyruszyła do wypadku pierwsza w Polsce karetka pogotowia. Poprzez tę uroczystość wskazujemy na ścisłe związki powstania i rozwoju ratownictwa medycznego ze środowiskiem lekarskim Krakowa, a przy tym na jedną z najbardziej istotnych cech tego środowiska jaką jest i zawsze bywa ofiarność. Historia naszego najstarszego uniwersyteckiego Wydziału Lekarskiego pisana jest nie tylko osiągnięciami naukowymi i medycznymi. Wypełniają ją również przedsięwzięcia społeczne, humanitarne i niepoliticzone przykłady wyjątkowego obywatelskiego zaangażowania zarówno ze strony jego uczniów jak i profesorów. Przynajmniej od czasów Marcina z Żurawicy wyliczać możemy cenne fundacje, różne formy legatu, a wreszcie przykłady działalności Pro Publico Bono. Do tych przykładów należy też Krakowskie Ochotnicze Towarzystwo Ratunkowe, dzieło naprawdę wielu ludzi dobrej woli, a zainicjowane przez słuchaczy Uniwersytetu Wydziału Lekarskiego, przez wybitnego chirurga Profesora Alfreda Obalińskiego, dzieło, które jak widzimy wciąż rozwija się wspaniale. Współczesne Krakowskie Pogotowie Ratunkowe to instytucja nowoczesna, dysponująca świetnie wyszkoloną kadrą, dobrze wyposażona i zorganizowana. Stosowane w Krakowskim Pogotowiu rozwiązania, funkcjonujący tu system zarządzania zespołami stały się podstawą do opracowania podobnego systemu dla całego Województwa Małopolskiego. Znane jest zaangażowanie jednostki, zwłaszcza Pani Dyrektor Małgorzaty Popławskiej w budowę systemu państwowego ratownictwa medycznego. Słowa uznania należą się w tym miejscu Pani doktor tak za 30 lat ciężkiej pracy w tej instytucji jak za wszystkie owocne starania, które służyły jej unowocześnieniu. Jesteśmy dziś dumni z naszego Pogotowia. Jesteśmy pełni podziwu i wdzięczności dla jego znakomitej kadry pielęgniarskiej, lekarskiej, dla naszych wyjątkowo sprawnych w działaniu ratowników. Z szacunkiem patrzymy na pełną poświęcenia pracę wszystkich pracowników Krakowskiego Pogotowia. Współcześnie, podobnie jak w czasach funkcjonowania Ochotniczego Towarzystwa nie brak wśród nich ludzi zaangażowanych społecznie, ofiarnych, poświęcających swój czas i siły potrzebującym, traktujących swój zawód w kategorii misji i posłannictwa, nie brak wybitnych kontynuatorów pięknych tradycji zapoczątkowanych w 1891 roku. Serdecznie dziękuję wszystkim, którzy tworzyli i tworzą historię Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego, dziękuję Państwu za to, że z sercem wypełniacie swoją niełatwą misję, za to, że w ciężkich chwilach – a do takich zawsze należeć będą nagłe wypadki – możemy liczyć na naprawdę natychmiastową, wysoce profesjonalną, najlepszą możliwą pomoc. Dziękuję za wkład w rozwój Krakowa, za to, że możemy być spokojni o zabezpieczenie medyczne ważnych uroczystości, wizyt, międzynarodowych spotkań, masowych wydarzeń. Mam nadzieję, że ten Medal, najwyższe Odznaczenie Stołecznego Królewskiego Krakowa lepiej niż słowa wyrazi naszą wdzięczność.

XXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA
13 października 2011 r.

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Zapraszam Panią Dyrektor Małgorzatę Popławską – Dyrektor Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego do wręczenia Medalu. Bardzo proszę o zabranie głosu Panią Dyrektor Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego, laureata Srebrnego Medalu Cracoviae Merenti.

Pani Małgorzata Popławska

Ja pozwolę sobie tylko bardzo krótko podziękować za Srebrny Medal Cracoviae Merenti dla Krakowskiego Pogotowia Ratunkowego, przyjmuję ten Medal nie dla siebie, ale w imieniu pokoleń lekarzy, pielęgniarek, sanitariuszy, kierowców, dyspozytorów medycznych, ratowników, wszystkich, wszystkich, którzy w ciągu tych 120 lat pracowali w Krakowskim Pogotowiu Ratunkowym. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Zapraszam Panią Dyrektor do podpisania wpisu w Srebrnej Księdze Medalu Cracoviae Merenti. Dziękujemy bardzo Krakowskiemu Pogotowiu.

Szanowni Państwo!

Dzisiejszą uroczystość uświetni występ artystyczny Pani Lidii Jazgar, serdecznie zapraszam.

Pani Lidia Jazgar

W Krakowie proszę Państwa jest tak, że często po pierwsze u nas wszystko gra, wszyscy śpiewają i grają i u nas tych nut w powietrzu tyle, że czasem po prostu można wziąć swojego przyjaciela – tak jak teraz zrobiłam – Ryszard Brączek na gitarze, a rzeczywiście jestem Krakowianką śpiewającą, tu się urodziłam, tu pracuję, w tym roku zespół Galicja, który dzisiaj reprezentujemy obchodzi też swój jubileusz. Dopiero co koncert w Teatrze im. Słowackiego się odbył, kto z Państwa ma dostęp do Krakowskiej naszej Telewizji 23 października retransmisja tego koncertu, więc zapraszam, a skoro w Krakowie Państwo jesteście musi być moment muzyczny.

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Bardzo dziękujemy Pani Lidii Jazgar za krakowskie dla Pogotowia miłe słowa i muzykę, myślę, że zostanie to w naszej pamięci. Proszę Państwa gratulacje i podziękowania odbędą się w części drugiej, natomiast teraz uprzejmie poproszę Pana Marszałka Województwa Małopolskiego, przedstawiciela organu założycielskiego o złożenie specjalnych podziękowań.

Wicemarszałek Województwa Małopolskiego – p. R. Ciepela

Panie Przewodniczący! Szanowna Pani Dyrektor! Szanowne Panie! Szanowni Panowie!

Jak mawiał Artur Schopenhauer 90 % naszego szczęścia zależy od zdrowia. A więc Państwo ratując nasze zdrowie dajecie nam szczęście, ratujecie nasze szczęście. W tym bardzo ważnym, uroczystym dla Pogotowia, ale dla wszystkich służb ratowniczych w Polsce, dniu chcę Państwu złożyć w imieniu Zarządu Województwa Małopolskiego, w imieniu Pana Marka Sowy – Marszałka Województwa gorące podziękowania, ale również gratulacje, 120 lat to piękna rocznica, dzisiaj już nie wystarczy zdrowy koń i chęć niesienia pomocy, dzisiaj musi funkcjonować cały system. Państwo jesteście bardzo ważnym ogniwem tego systemu. Ale wiedząc, że Państwa skuteczność, Państwa praca zależy również od wielu innych osób chcę pogratulować i podziękować wszystkim, którzy uczestniczą i od strony logistycznej i od strony medycznej, ale również wszystkim tym, którzy w szpitalach, w instytucjach, w wielu miejscach gdzie ostatecznie ratuje się zdrowie i życie macie Państwo swoich partnerów. Muszę powiedzieć, że od 12 lat, od kiedy Województwo jest organem prowadzącym Pogotowie stało się bardzo dużo, minęła prawie cała epoka, są na Sali lekarze,

XXVII uroczysta SESJA RADY MIASTA KRAKOWA
13 października 2011 r.

samorządowcy, dobrze Państwo wiecie, że czasy takich obywatelskich składem na paliwo, jakichś ruchów obywatelskich żeby kupić kolejną karetkę już minęły. Dzisiaj Krakowskie Pogotowie Ratunkowe należy do tej grupy zakładów opieki zdrowotnej, publiczny zakład opieki zdrowotnej, które nie mają żadnych, żadnych – podkreślam – problemów finansowych. Co więcej, należą do jednostek o bardzo dobrej kondycji, są, ta jednostka jest w stanie sama prowadzić nawet duże procesy inwestycyjne. I to jest również wymiar sprawności naszego państwa, to nie jest przypadek, to jest po prostu realizacja założenia, która doprowadza do tego, iż czujemy się bezpieczni, to również wyraz profesjonalnego zaangażowania i za również tą część menedżerską chcę Pani Dyrektor bardzo serdecznie podziękować. W tym momencie powinny wjechać kwiaty, ale skoro nie wjeżdżają to pozwólcie Państwo, że osobiście już podziękuję Pani Dyrektor, jednak są. Pani Dyrektor bardzo serdecznie dziękuję i bardzo proszę aby tak jak do tej pory byliście Państwo wzorem dla całej Polski, a Panu Prezydentowi dziękuję za tą piękną uroczystość, którą przyjmuję jako również pewien gest podziękowania dla Województwa Małopolskiego za to wszystko, co dla Krakowa robimy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący obrad – p. B. Kośmider

Szanowni Państwo serdecznie dziękuję wszystkim uczestnikom dzisiejszej uroczystości.

Zamykam XXVII uroczystą Sesję Rady Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa zwołaną jako Sesja uroczysta dla wręczenia Srebrnego Medalu Cracoviae Merenti Krakowskiemu Pogotowiu Ratunkowemu.

Na podstawie kasy magnetofonowej
stenogram wykonała:
Maria Duś